

עין משפט
גד מצוה
יב:

ו' א מ"י פ"ג מהלכות יסודי
התורה הלכה א'
ב | מ"י פ"ג מהל' ת"ת הל'
יג טוש"ע י"ד ס"י דמו טע"י
:כג:

זה אור השלם

1. וְתִאָּרַץ הָיְתָה חֹרֵב וְהָאָדָם
עָשָׂה עַל פִּי מְחֹלָה וְהָיָה
אֲלֹהִים מִתְרַחֵם עַל הָאָדָם
2. בְּחִשָּׁתָּהּ אֵל
הַמֶּלֶךְ יִבְרִינִי אֶרֶץ מִשְׁקָנִי
וְעִמּוּדֶיהָ יִתְחַלְּצֵנִי
3. אִיבֹם יֵט
לְרַקֵּעַ תִּאָּרֶץ עַל הָאִם
כִּי לִשְׁעֹל חֲסִדֶּיהָ
4. תִּהְיֶה כְלִבּוֹשׁ כְּסִיטֵל עַל
הָאִם קֹלֵה
5. תִּהְיֶה יִצְחָק וְיִצְחָק יִשְׂרָאֵל
רוּחַ מְגִידֵי לֵאמֹר מִה עָשָׂה
עֵשָׂה שָׁמַיְךָ עֵשָׂה דָּרָךְ עַל
בְּמִי אֶרֶץ אֱלֹהֵי עֲצֻמּוֹת
שִׁמְשׁ
6. מִסּוּף יֵט
אֵשׁ וְכָבֵד שֶׁלֹּא קִטְשׁוֹ
רוּחַ שְׂמֵיךְ עָשָׂה חֲבֵרָה
7. תִּהְלִים קִבֵּה א
מִנְעָה אֱלֹהֵי קִסֵּם
וּמִתְחַלֵּת יִרְעֵת עֲשֵׂה וְיִשְׂרָאֵל
מִתְחַלֵּת אִיבֹם רִאמֶר הַשֹּׁמֵר
8. דְּבִרִים יֵט
בְּחִלְתָּ לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל
מִתְחַלְּצֵי מִן אֲדָם יִשְׂרָאֵל
9. וְגִבְלֵת עֲשֵׂה לִשְׁמֵר מִן
יִשְׂרָאֵל
10. כְּמִתּוֹת בְּנֵיחָה בִּיתָה
וְחֻבְבָה עִמּוּדֶיהָ עֲשֵׂה
11. מִסּוּף א
עֲבִירֵי שִׁמְשׁ וְאֵן שִׁשֶּׁה
12. וְגִבְלֵת יִסּוּר עֲשֵׂה
13. מִסּוּף א
14. הֵן לֵאמֹר הָאֱלֹהִים
וְעֵשֶׂה שִׁמְשׁ וְהָאֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר בָּרָךְ יִשְׂרָאֵל
15. הִשְׁבֵּעַ עַל לִבִּי תִאָּרֶץ
וְשִׁבְעִיהָ כְּבִיבֵיחַ הַשֹּׁמֵר
כִּדְּשׁ שְׁמֵיךְ מִתְחַלְּצֵי הָאֱלֹהִים
לְשִׁבְעֵיהֶם יִשְׂרָאֵל יֵט
16. יִתּוֹן אֵת אֱלֹהִים
בְּרִיקַת הָאֱלֹהִים לְהִאָּרֵץ עַל
הָאֱלֹהִים
17. בְּחִשָּׁתָּהּ אֵל
יִבְרִינִי שִׁמְשׁ מִתְחַלְּצֵי
וְדִלְתֵי שְׁמֵיךְ פִּתּוֹת מִסּוּף
עֲשֵׂה יִתּוֹן לְאֵבֶל דְּבִרִין
שִׁשֶּׁה יִתּוֹן מִלֵּה

15. כְּגַד בְּנִיתִי וְכָל לֶךְ
 מִכּוֹן לִשְׁכֹּתֶיךָ עֹלֶמְתִּי
 מַלְכִּים אֲחֵי
 16. הִבֵּט שְׁמַיִם וַאֲרָא
 מִזְבֵּל קִרְשֵׁךְ וְהִתְאַרְרָא
 אֵיךְ קִנְיָתֶךָ וְגִבּוֹרֵיךָ הִזְקוּ
 מַעֲרֵךְ וְרִחְמִיךָ אֵלַי
 הִתְאַפֵּק: שִׁיעִיזוּ סֵן טו
 17. יִמִּים יִצְוֶה יְיָ הַסֵּד
 וּבִלְיִלָה שִׁירוּ עִמִּי תַפְלָה
 לֹא חֲזִי: תְּהִלִּים כֹּחַ ט
 18. הִקְטִיפִים מִלּוֹחַ עֲלִי
 שִׁיחַ תִּשְׁרֹשׁ רִתְּמֵי חֲלָמִים:

19. השקמים ממעון קדשך
 את השמים וקרב את עמך
 את ישראל ואת הארצה
 אשר נתתה לנו כבאשר
 נשבעת לאבותינו ארץ ונת
 חלב ודבש: דברים כז טו
 20. ופתח י"ך את ארצך
 הטוב את השמים לתת
 מטד ארצך בעתו ולקרב
 את כל מעשה ידך והולית
 נזים רבים והקת לא
 תלוד: דברים כח יב
 21. הללו את י"ן הארץ
 גתנים וכל התמוז

תהלים קמ"ז
22. כי לא אל חפץ רשע
אתה לא יגדך רע:
תהלים ה
23. ואתה תשמע השמים
מבון שבחך וקולות וגיטת
ותתן לאיש ככל דרכיו
אשר חרע את לבבו כי
אתה ידעת לבדך את לב
כל בני האדם:

מלכים א ח לט
24. צדק ומשפט מכה
בסאף חסד ואמת יקדמו לפני
אור: ה' ה' לו י 27. יבן
ולבקש את נפשך ויהיה נפש
עשית: ישעיהו נ טז 31.
שמים בעורר ובנאותו שחקר

אין דורשין פרק שני חגיגה

את הארץ לחקירה שמים לארץ. דלי ללו ואת הייט אומר
שטייטס נצלו יחד והמנוח כחכם זה אחר זה שלי אפשר
תובו שני שמוח כחמד כדפירש רש"י והא דאמרי צ"ה לעיל ארץ
יראה תחלה דמכיו כיום עשות ה' וגו' ולא מכיו ואת הכס דרש
ה' מדעיו הרב במדינה להסמך

אֶת הָאָרֶץ לְמַה לִּי
 יְהוָה אֶת הָאָרֶץ הַזֶּה
 אֶתְחִיל בְּרִישָׁא מֵאֵי שֶׁ
 אֶרֶץ תֵּנָה דְּכִי ר' יִשְׁמָ
 וְדָם שְׂאֵמֶר לְעִבְרֵי הַשֵּׁ
 וּמֵצֵא נָשִׁים וְאֲנָשִׁים
 דְּרָכּוֹ לְהַשְׁכִּים וְהַשְׁכִּים
 לָהֶם לְבָרִית שְׂרֻאוֹת וְאֵ
 עֹמְרוֹת וְאֵין יוֹדְעֵת שֶׁ
 עַל מָה עֹמְרֵת עַל הָעַ
 אֶרֶץ מִמְּקוֹמָה וְעַמּוּדֵי
 הַמַּיִם שְׂנֵאמֶר לְרוֹקֵעַ
 עַל הַהָרִים שְׂנֵאמֶר כִּי
 רוּחַ בְּרוּחַ שְׂנֵאמֶר כִּי
 רוּחַ רוּחַ בִּסְעָרָה שְׂנֵא
 דְּבָרוֹ רוּחַ תְּלוּיָה
 שְׂנֵאמֶר מִתַּחַת וְרוּעֵי
 עַמּוּדֵים עֹמְרֵת שְׂנֵאמֶר
 לְמִסְפַּר כְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיֵי
 חֲצֵבָה עַמּוּדִיָּה שְׂבַעַד
 עַל עַמּוּד אֶחָד וְצִדִּיק
 יִסּוֹד עוֹלָם אֶ"ר יְהוּדָה
 יֵהֵן לָהּ אֱלֹהֵיךְ הַשֵּׁמֶךְ
 אָמַר אֲשֶׁבָעָה וְאֵלּוֹ הֵן
 מֵעוֹן מִכּוֹן עֲרֻבּוֹת וְיֵי
 אֵלֶּם נִכְנַס שְׁחָרִית יוֹצֵא
 יוֹם מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית
 שְׂמִים וְיִמְתַּחַס כְּאֵהֶל

ולבנה כוכבים ומזלות
אותם אלהים ברוקיע
רחיים עומדות ושמותיה
ורצו שחקים ממעל וד
נולדתם כי לא יאכלו וי'.

מקדש יְבוֹמֻזַּח בְּנוֹי וּמִיכָאֵל הַשֵּׁר הַגָּדוֹל עוֹמֵד וּמִקְרִי
בְּנֵה בְּנֵיָי בֵּית וְכוּל' לך מִכּוֹן לִשְׁכַּתךָ עוֹלָמִים וּמִגְלָן
הַבַּט מִשְׁמִים וְרָאָה מִזְכּוֹל קִדְשְׁךָ וְתַפְאֶרְתְּךָ מִזֶּעַן ש'
יִשְׁרָת שְׁאוֹמְרוֹת שִׁירָה בְּלִילָה וְחִשּׁוֹת יוֹם מִפְּנֵי כְבוֹ
יוֹמָם יְצוּה' ה' חֲסִדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי אֲמַר ר"ל יִכְבְּ
וְקִבֵּ"ה מוֹשֶׁךְ עֲלָיו חוֹט שֶׁל חֲסֵד יוֹם שְׁנֵאמַר יוֹמָם יְצוּ
מִמֶּם יְצוּה' ה' חֲסִדוֹ מִשּׁוֹם וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי וְאִיכָא
עוֹקֵס בְּתוֹרָה יִבְעוּה' שְׁהוּא דוֹמָה לְלִילָה הַקֵּב"ה מוֹיִ
עוּה"ב שְׁהוּא דוֹמָה לַיּוֹם שְׁנֵאמַר יוֹמָם יְצוּה' ה' חֲסִדוֹ
לֵאמֹר בְּלִילָה הַקֵּב"ה מוֹיִסִּי וְעוֹקֵס בְּתוֹרָה יִבְעוּה' שְׁהוּא

עלי שית ושרש רחמים לחמם ומנלן דאיקרי שמים וצוצרות שלג ואצרות בדר ועליית מללים רעים ועליית דלתותיהן אש שנאמר ²⁰ ויפתח ה' לך את אצורה ה' הללו את ה' מן הארץ תנינים וכל תהומות אש ובר אמר רב דוד ביקש עליהם רחמים והורידן לארץ אמר בבמגורך רע ²¹ צדיק אתה ה' לא יגור במגורך רע וממגורך ערבות שבו צדק משפט וצדקה גנוי חיים וגנוי שעתיד להיבראות וטל שעתיד הקב"ה להחיות בו מתי כתיב ²² יליבש צדקה כשרון גנוי חיים דכתיב ²³ כי עמך ורכה דכתיב ²⁴ ישא כרכה מאת ה' נשמתן של צדיקים ולחיה רוחות ונשמות שעתיד להיבראות דכתיב ²⁵ כי רוח החיות ברוח דכתיב ²⁶ גשם נדבות תניף אלהים נחלום מלאכי השרת וכסא הכבוד מלך אל חי רם ונשא שוכן במגלן דאיקרי שמים ²⁷ אחיא רכיבה רכיבה הכתיב הכאשר חשך וענן וערפל מקיפין אותו שנאמר ²⁸ ישת חשך ושוכא קמי שמאי והכתיב ²⁹ הוא ³⁰ (גלי) עמיקתא ומסחמח

החלים פט' 25. וילכז עדרה כשרה וכו' ויזעה בראשו וילכז בגדי נקם
 וירען מובח לו ויכרא לו י' שלום עד היום הזה וסודו בעפרת אבראם ופסיס ו
 ידני צוריה בצבור וחיים את י' אלדד ואנ' חזק אינך יקלענה בתוך פה העלל:
 ונבחו תתן אלהים נחלקך ונלחא אתה כוננתה החלים פט' 32. שירי לאלהים ומו
 חלים פט' 34. ית חשך סתרי כסבתו כחן חשבת מים עבי שחסימ: החלים פט' 35
 חלים פט' 36. ית חשך סתרי כסבתו כחן חשבת מים עבי שחסימ: החלים פט' 37

h-Box.com

להקדים שמים לארץ. דאי לא כתיב את הוה אמינא כחות נבראו
אחלה שדי אפשר לקרות שני שמות כחות להבי כחז את להקדים:
למי שאין דרכו להשכים והשכים. הכא נמי (ש) דקרא לשמים מחלה ה"ל
אזרזין אין דרכו להשכים ועוד שכל שמות מחמוס ומעשה שמים
מבשרות וכו' השכימ עמה' ענברא

כחת לכן החזיל לספר מעשיה
תחלה: ויזר הרים ובורא רוח.
מה ענין זה אלל זה אלל ללמדך
שהרים עומדין על הרוח: רוח
סערה עושה דברו. דבר הרוח
סערה עשאו: ומסחה. כל היצירה:
ורעוהו עולם. הקולות אוחזו
נכנס שחרים. לתוך חיקו והאור
נראה: ויולא ערבים. ממיקו
ומתפסט למטה מן האור והרי
העולם חשוך והוה חידושו (י) למעשה
בראשית בכל יום: יום. יריעה
טיילת בלע"ה. אלחא לי שמים שאין
מתשנין אלל תשמיש יריעה פרוסה:
מעון. לשון מדור. מקום שמלאכים
דקין בו: ומשוחם. ממני כבודן של
ישראל שמקלסין ביום: יומם יזוה
ב' חסדו. יזוה לתלמידי וחסד
כדי לעשות חסד ללריכסי חסד לשון
התחמוסין: וזולתה שירה עמי.
(ו) בדרקע עש שיר שלי שקלסתי ביום:
ומלן. דמעון אפיקרע שמים: חסדו.
לשון חזרל של פורעניות כמה חסד.
אמר נכחו לללסי שפטים (ומש יט):
שבו אורחוס שלג בו. כל אלה
לפורעניות: עלינס אנלניס. לשון
עוגל של מים (חולין דף מה). ולשון
אנלי טל (חולין דף מה) ולשון
אנן הסהר (שיר השירים ו) שמתחלפת
ל' בנני"ק. וחס מיס העומדין הלכות
פירות: (ו) יספח ב' לך אם אורלו
העוון. למת שם לו חזר לפורעניות:

לא יגורר דע. לא יגור אלג: ורוסוס
 וספוס. מלל היל ויש מפרשין דות
 היל הנשמה העשירה דמנוס הגוף.
 נשמה נשמה אשירה אלג: בעלון
 כספך. והכסא בערנות היל דמנוס

לקמן: ויבס דקדק. מדרש שמע
דקדק שריה: ויבס לו. קדש
אלו: רות מפני. אלמא לפיו ה' קדש
גס נדבות מנין אלהים וגו'. (ו) והאי
קרא במתן תורה כתיב יצתה
נשמתו שנאמר נפשי יצאה בדברו
(שיר השירים ה) והניף עליהן על
תחיתו שנאמר גס נדבות מנין
אלהים והאי דשנתי במתן תורה
במזמור יקום אלהים יפולו אויביו:
בבב

נאמר ¹⁹השקיפה ממעון קדשך מן השמים מכון שבו
גלום ²⁰א | וחררה של סופה | וסערה | ומערה של קיסור
שוב הני ברקיעא איתנהו הני בארעא איתנהו דכתיב
שלג וקיסור רוח סערה עושה דברו אמר רב יהודה
לפניו רבש"ע ²²לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך
אין דאיורי שמים דכתיב ²³ואתה תשמע השמים מכון
שלום וגוני ברכה ונשמתן של צדיקים ורוחות ונשמות
צדק ומשפט דכתיב ²⁴צדק ומשפט מכון כסאך צדקה
מקור חיים וגוני שלום דכתיב ²⁵ויקרא לו ה' שלום וגוני

מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי³⁰ וזמל שעתידי הקב"ה ונלאה אתה כוננתה שם אופנים ושרפים וחיות הקדש והים³¹ מערבות שנאמר³² סולו לרובכ מערבות ביה שמו סולו לרובכ מערבות ובתיב התם³³ רובכ שמים בעורך יו סביבותיו סוכות חשכת מים עבי שחקים ומי איבא תא ידע מה בחשובא ונהורא עמיה שרי לא קשיא הא

כחתי

18. ישיעו נשי עזר. חלבים. כי עמך בארץ חיים בארץ נהר
לש. וישת כרבה מאת י' ונצרה קמחם כי כוחם 29. ויגס אתם לירפח
כח 30. כי יאל לעולם ארוב יאל לנצח אקפון כי רוח מלפני יעמון ועשומון אני
כח לרוב כרבות ביה שמו ועליו לפני החיים הם ה' 33. אני כאל שררון רב
כח 34. דאל גלא עמימא וסמחרתא דני דה בחשובא ונהורא עמזא שרא: דיאל כב
15.

Tora
diffusion du

מסורת הש"ס

(א) וְיָרֵד הַכֹּהֵן מִלְּפָנֵי הָעָם וְיִשְׁכַּח
הַקִּבְיָהּ וְהַגְּבוּרִי הַיָּא וְדַעוּ
דְּכַחְמִי לָךְ וְדַעוּ עִם גְּבוּרִי עֲרוּךְ
עַ' וְדַעוּ, (ב) מִתְחַת קָר. וְיָ
חֹסֶם שֶׁ דִּי' וְיִמְכָּל, (ג) עַ"ו
(ד) וְפִתְחִי שֶׁ יָמִם מִן, (ה)
(ו) וְיָרֵד הַכֹּהֵן מִלְּפָנֵי הָעָם
(ז) וְיָרֵד הַכֹּהֵן מִלְּפָנֵי הָעָם
(ח) וְיָרֵד הַכֹּהֵן מִלְּפָנֵי הָעָם
(ט) וְיָרֵד הַכֹּהֵן מִלְּפָנֵי הָעָם
(י) וְיָרֵד הַכֹּהֵן מִלְּפָנֵי הָעָם
לְפָנֵי וְעַ"ם דִּי' וְיָרֵד, (ל) וְיָרֵד
מִן:

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות הגר"א

[א] גמ' ומדרה של קופה
ומערה של קיטור. כ"ל:

לעזי רש"י

נייל"א, יריעה, אליינ"א,
נשימה.

מוסף רש"י

הוצא בסוף המסכת

רבינו חננאל

אנו צריך לגופו, מכל דבר
שנמצא הארץ שוקרים
שבתה של הארץ לשבת
השמים אבל לא בכרמיה.
תני ר' יוסי אומר אי
לבריות שישותה ואין
יודעות כלומר הארץ עומדת
על העמודים ועמודי הארץ
הן על המים. והמים על
ההרים. וההרים ברוה. והרוה
בסערה וכלוה מדרש שפוקים
וסערה תכולה בדרוש של
הקב"ה שגא' מתחת ודעות
עולם. מ"ה הדבר שהוא
בצולם מתחת דכל שהוא
בזרוע בנבחרו של הקב"ה.
ר' הנבוה היא חזוה
כדכתיב לך זרוע עם גבורה.
ר' אלעזר אומר על עמוד